

Abrahám – víra a poslušnost - uvedení

Mnoho lidí hledá Boží Vůli ve svém životě. Ptají se: „Co Bůh po mě žádá? Co tím sleduje? Proč mě tak trestá?“ apod. Je tolik těžkostí, starostí, problémů v mém životě a já se tak snažím, abych dělal to, co se Bohu líbí. Ale jistotu nemám. Kdyby aspoň můj anděl strážný každé ráno přiletěl a přečetl mi seznam toho, co mám udělat, abych se mohl Bohu líbit. Jak se mám správně rozhodnout, co dovolit a co naopak zakázat. Do čeho jít a čemu se vyhnout. Jak dosáhnout toho, aby se v mém životě Boží Vůle naplňovala?

Problém není zas tak neřešitelný, jak se na první pohled může zdát. Jde o to, abych já jako křesťan začal uskutečňovat to nejvznešenější a nejkrásnější tajemství života. To znamená **podřídit svou vůli Bohu a umožnit uskutečňovat Jeho plán a vládu v mém vlastním životě.**

To jsou sice krásná a vznešená slova, které jsme slyšeli už tisíckrát, ale jak se to konkrétně dělá? Naprosto dokonalou učitelkou tohoto umění je Panna Maria. Bez jakýchkoliv pochybností by se celý její život dal vyjádřit slovy, která odpověděla andělovi: „**Ať se mi stane podle Tvého Slova.**“ Nevím sice, co mě čeká v budoucnosti. Co budu muset zítra řešit. **Nemůžu si dopředu vybrat pro sebe to, co mi připadá nejlepší z věcí, které teprve přijdou.** V této oblasti jsem takřka bezmocný. Musím se učit dělat kroky víry a odevzdanosti v poslušnosti tomu, co Bůh ode mě žádá. A to není vůbec jednoduché. Vydat se někam do neznáma, bez jakéhokoliv zabezpečení a přípravy vyžaduje velké vnitřní úsilí a odhodlání.

Průvodcem na této nelehké osobní cestě se nám stane Abrahám. Dokázal se podřídit Bohu ve čtyřech rozdílných oblastech svého života. V těchto čtyřech oblastech nám nabízí zároveň klíč k řešení našeho vlastního života a naplnění Božího plánu.

1. **Věrnost, nezastavovat se – nezůstávat v půli cesty** (polovičatost, slabá víra)
2. **Umění se správně rozhodovat – ne pouze na základě zjevných skutečností** (co z toho budu mít)
3. **Touha po zabezpečení a bohatství** (ziskuchtivost)
4. **Dokonalá láska** (požitky)

Existují etapy života Abraháma a každého muže, který se rozhodne kráčet k Bohu. **Abrahám ve svém životě nebojuje s druhými** (a když tak jen, aby zachránil svého synovce). Abrahámovův celoživotní boj se odehrává v jeho nitru. Nejprve se musí popasovat se **svou polovičatostí, nedůsledností a malou vírou**. Když se mu podaří tento boj zvládnout, musí čelit mnohem těžšímu nepříteli a to je jeho vlastní **sobectví, čistý pragmatismus** – co z toho budu mít, co mi to přinese. Mnoho mužů nad tímto nepřítelem není schopno zvítězit do konce svého života. Dalším démonem, který ničí odvahu a ryzost nás mužů **je touha vlastnit, zabezpečit se na horší časy, touha po majetku**, který nás svazuje a znemožňuje nám, abychom kráčeli dál. Jedním z nejnebezpečnějších nepřátel je naše nekonečná a **neutuchající touha po požitcích** (jídlo, pití, sex), která zatlačuje a umrtvuje to nejcennější, k čemu jsme byli stvořeni – abychom se stali otci, podobní našemu nebeskému OTCI.

Bratři není snadné se vydat do boje proti těmto našim čtyřem hlavním nepřítelům. Mnozí mohou mít strach, **že ztratí pevnou půdu pod nohama, že jim prasknou opory**, na kterých stojí jejich život. Abrahám je prvním velitelem a vůdcem na této cestě. Bůh nás muže vybavil touhou dokázat v životě **velké věci, odvahou a odhodláním**. Nekonáme to jen pro sebe, ale pro své nejmilejší – **manželku, děti, rodinu**, abychom se pro ně stali takovým patriarchou, jakým byl Abrahám.

1. Katecheze - Věrnost, nezastavovat se – nezůstávat v půli cesty (Polovičatost, Slabá víra)

- **Povolání**
- **Povolání už z Uru**
- **Zastávka v Charanu na půli cesty**
- **Lot**
- **Na to nemám – Zkouška**

První věc, které si můžeme u Abraháma všimnout je **povolání**. Bůh Abraháma povolává, aby vzal svou rodinu, opustil svou vlast, svůj národ a vyšel z něj, aniž by věděl kam. Abrahám bydlel v blízkosti řeky Eufratu, nějakých 6000 km jižně od Babylonu v rozsáhlé, bohaté a vzdělané zemi Chaldejců. Všichni, kdo něco znamenali, nebo chtěli znamenat **chodili do Babylonu, který byl kolébkou vší vzdělanosti a umění do té míry, že ovlivňoval všechny civilizace okolo**. Abrahám však nemá jít do Babylona, ale někam a vůbec neví kam, do země, o které nikdy neslyšel, která mu bude dána.

O tomto povolání čteme v Genesis 12/1-4

I řekl Hospodin Abramovi: „Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu. Učiním tě velkým národem, požehnám tě, velké učiním tvé jméno. Staň se požehnáním! Požehnám těm, kdo žehnají tobě, prokleji ty, kdo ti zlořečí. V tobě dojdou požehnání veškeré čeledi země.“ A Abram se vydal na cestu, jak mu Hospodin přikázal. Šel s ním také Lot. Abramovi bylo sedmdesát pět let, když odešel z Cháranu.

Zde se **však jedná už o druhé povolání**. Abrahám se nenarodil v Cháranu, ale v Uru. Někteří biblisté tvrdí, že to první povolání vyjít z Uru nedostal Abrahám, ale jeho otec Terach. (Gen 11/31 vzal Abraháma). Jiní tvrdí, že Terach jen vzal svou rodinu a přestěhoval se severně od Charanu. O důvodech v Písmu nic není. Avšak je zde jasně řečeno, že **Bůh povolává Abraháma z Uru** (Gen15 /7, Neh 9/7, Sk 7/2-4) potvrzují, že Bůh povolává Abrahám, když byl ještě v Uru. Je tedy velmi pravděpodobné, že Terach, jako hlava rodiny odešel z Uru spolu s Abrahámem.

Bůh tedy povolává Abraháma dvakrát, ale proč? Abrahám sice splní úkol od Hospodina a opouští Ur a na své cestě se dostává do Cháranu. Toto město leželo mezi údolím Jordánu a Eufratu a bylo dalším **velkým střediskem ranného starověkého osídlení**. Jenže Bůh jej zde nepovolává, nýbrž **má jít do země Kanaan. Proč se zde Abrahám zastavuje?** Protože se mu nechce dál. Boží úkol přece splnil. Vzal rodinu a vyšel z Uru. Chárán mu připadal nejvhodnější k usazení. Jenže byl na půli cesty. Nevíme, jak dlouho zde Abrahám přebýval, ale určitě několik let. To je trochu dlouhá doba na odpočinek.

Je velmi mnoho křesťanů, kteří se chovají podobně. Mohli bychom je nazvat tzv. "Cháránskými křesťany". Na Boží výzvy si zareagují, **ale jen tak napůl**. A v duši se omlouvají, že přece udělali to, co Bůh po nich žádal. Jenže neudělali to plně. Jsem věřící, chodím do kostela. Někdy zapomenou, někdy to **nevyjde, někdy se mi nechce**. I ke zpovědi chodím, stačí jednou za rok, však žádné velké hříchy nemám a navíc se to pořád opakuje, tak proč bych to měl furt vykládat. Vždycky si najdeme dostatečnou výmluvu. Abrahám jí měl určitě také. Mohla to ovlivnit i skutečnost, že v Charanu zemřel jeho otec Terach.

Nabízí se otázka z druhé strany. Proč se **do zaslíbené země Terach nedostal?** Proč jej tu Abrahám musel zanechat, což mu muselo působit nemalé utrpení. Terach totiž zůstával v zajetí bůžků, které si přinesl sebou z Uru a sloužil především jim (Jozue 24/2), proto mu Bůh nedovolil, aby do zaslíbené země vstoupil.

Mnozí z nás **si připravuje ve svém životě různé utrpení, protože nerespektují Boží povolání úplně**, ale jen z části. Bůh má plán, který připravuje uskutečnit skrze Abraháma, ale nemůže jej začít naplňovat dokud je Abrahám v Charanu. Přichází utrpení, které je důvodem, aby Abrahám pokračoval v cestě do cíle, který určil Bůh. Díky tomuto utrpení, které Abrahám prožívá, se nakonec skutečně rozhoduje jít dál přes všechny překážky a pochybnosti, které se mu staví do cesty. Tak začíná jeho **vítězná cesta podle Božího plánu** a začínají se na něm uskutečňovat velké věci, aniž to sám pozoruje.

Ještě tu máme jednu postavu a tou je Lot. Je dobré si všimnout, co říká Písmo – **Lot odešel s ním**. To ukazuje, že lídrem nebyl Lot, ale Abrahám. Lot **má slabší charakter** a tak se nechává vést svým strýcem, nechává se vláčet okolnostmi, které jsou pro něj výhodnější, místo toho, aby hledal cestu, kterou pro něj připravil Bůh.

Když Abrahám vstoupí do Kanaanu, čeká ho **další nemilé překvapení**. Ta země není neobývaná (něco jako zaslíbený ráj, jen vstoupit a začít jej využívat) žijí zde lidé – Kanaanité a nejen oni, ale mnohé další národy mocné a bojovné. (Gen 12/6) Z historie víme, že tyto kmeny pronikaly s úspěchem a usazovaly se v samotném Egyptě. **Co může Abrahám jako jediný muž v těchto nepřátelských a bojovných národech asi dokázat?** Jeho rodina nebyla nijak velká když vstoupil do Kanaanu. Bezpochyby prožíval **obrovskou vnitřní krizi a zklamání**. Proč jsem tady? Stovky kilometrů od vlastní země mezi silnými a nebezpečnými národy? To je ta zaslíbená země, která mě a mému potomstvu (které ještě nemám, ačkoliv jsem starý) má patřit? A navíc kvůli hladomoru, který tu je musím odtud odejít.

Nemyslím, že Bůh posílal Abraháma do Egypta. **Spíše jej konfrontoval s temnotami a zkouškami**, aby dovedl Abraháma blíž k sobě a naučil jej ve všem na Něj spoléhat. A to je také naše cesta. Mnohé těžkosti a problémy, které musíme řešit mají svůj význam především v tom, **aby nás zbavily snahy si všechno vyřešit sami a naučily nás plněji spoléhat na Boha**.

2. Katecheze – Umění se správně rozhodovat – ne pouze na základě zjevných skutečností

Co z toho budu mít?

- *Bohatství*
- *Lotova volba – chtivost*
- *Hebron – přijímání*
- *Dám ti všechno*
- *Bůh neustále přidává*
- *Lotova šikmá plocha*

Abram zbohatl, ale po jeho odchodu z Kanaánu **neslyšíme o žádném oltáři**; ve skutečnosti neslyšíme o žádném oltáři v Haranu a neslyšíme o žádném oltáři v Egyptě. Když přišel s Lotem z Egypta, měli velký majetek. Bohatě rostli a jejich stáda se množila, až došlo ke **konfliktu mezi jejich pastevci**. Nyní Abramova postava opět září. Mohl říci, že má právo na to nejlepší ze všeho, protože je starší a protože Lot by pravděpodobně nestál za nic, nebýt Abramovy pomoci. Ale místo toho, aby se postavil za své právo vybrat si to nejlepší ze země, vzdal se tohoto práva a řekl svému synovci: **"Vyberte si. Půjďte-li napravo, já se dám nalevo, nebo chcete-li levou, pak půjdu do pravé."**

Tady udělal **Lot svou chybu**. Pokud někdy existoval člověk pod sluncem, který potřeboval Abramovu radu, modlitby a vliv, byl to Lot. Potřeboval být obklopen Abramovými přáteli. Lot byl jen jednou z těch slabých postav, které potřebovaly posílit, ale jeho chtivé oko se dívalo na bohaté pláně Jordánského údolí, které sahaly k Sodomě, a on si je vybral. **Byl ovlivněn tím, co viděl. Šel podle vidění místo podle víry.** Myslím, že právě v tom se spousta křesťanů dopouští své chyby - chodí podle zraku místo podle víry. Kdyby se Lot zamyslel, možná by si uvědomil, že pro něj a jeho rodinu by bylo katastrofální **jet někam do blízkosti Sodomy**. Abram i Lot museli vědět o zkaženosti těch měst na pláních. I když byli bohatí a existovala možnost vydělat peníze, **Lot měl držet svou rodinu dál od toho zkaženého města**. Oči mu však padly na úrodné pláně, postavil stan k Sodomě a oddělil se od Abrama.

Všimněte si, že poté, co Abram dovolil Lotovi, aby si vybral, Lot odešel na pláně a Bůh měl **Abrama poprvé samotného**. Jeho otec zemřel v Haranu a on tam nechal svého bratra Nahora. Teď, když ho Lot opustil, se Abram přesunul k Hebronu a postavil mu oltář. **Hebron znamená "přijímání"**. Právě zde přišel Bůh k Abramovi a řekl:

Zvedni nyní své oči a vzhlédni, pohlédni na sever i na jih, na východ i na západ, neboť celou tu zemi, kterou vidíš, dám tobě a tvému potomstvu navěky. A učiním, že tvého potomstva bude jako prachu země. Bude-li kdo moci sečíst prach země, pak bude i tvé potomstvo sečteno. Teď projdi křížem krážem tuto zemi, neboť ti ji dávám. Hnul se tedy Abram se stany, přišel a usadil se při božišti Mamre, které je u Hebronu. I tam vybudoval Hospodinu oltář.

Genesis 13:14-18

Je ohromující, **jak daleko je v té zemi vidět**. Bůh vzal Mojžíše na horu Pisgah a ukázal mu zemi zaslíbenou. V zemi izraelské jsem před několika lety zjistil, že z Olivové hory se mohu rozhlédnout po Středozemním moři. Mohl jsem se podívat do Jordánského údolí a vidět Mrtvé moře. Z plání Šaronu jsem mohl vzhlížet k hoře Libanon a hoře Hermon, daleko za Nazaretem. **Pouhým okem můžete vidět téměř celou délku a šířku této země.** Takže když Bůh řekl Abramovi, že by se měl podívat na sever, a kam až dohlédne, bude mít zemi a pak se podívat na jih s bohatými pláněmi, po kterých Lot toužil, a pak se podívat na východ a na západ, od

moře k Eufratu, pak Bůh dal svému příteli Abramovi jasný titul země bez jakýchkoliv podmínek. Bůh řekl: **"Dám ti všechno."** Lot si vybral, co mohl, ale nebylo to nic moc. Abram nechal Boha, aby mu vybral, a Bůh mu dal všechnu zemi. **Lot neměl pro svou volbu žádnou jistotu a brzy o všechno přišel.** Abramovo právo na svou zemi bylo zachováno nesporně Bohem, dárcem. Víte, že děti Izraele nikdy neměly dost víry, aby se zmocnily celé té země až po Eufrat? Kdyby to udělali, Nebukadnesar by pravděpodobně nikdy nepřišel a zabil je. Ale to byla Boží nabídka; řekl Abramovi, Tvému semenu dám tuto zemi, od egyptské řeky po velkou řeku, řeku Eufrat (Genesis 15,18).

Od té doby Bůh rozšířil Abramovy stany. Obohatil své sliby a dal Abramovi mnohem víc, než slíbil dole v údolí Eufratu, když ho poprvé povolal. Je velmi zajímavé sledovat, jak Bůh **neustále přidával ke slibu ve prospěch svého přítele Abrama.** Uvažme teď Lota a uvidíme, co získal tím, že se rozhodl. Věřím, že dnes najdeme pět tisíc Lotů na každého Abrama. Lidé **neustále chodí od vidění, vábí je pokušení lidí a světa.** Muži velmi touží dostat své syny do lukrativních pozic, i když to může být pro jejich charakter katastrofální. Může je to zničit morálně, nábožensky a všemi možnými způsoby. Zdá se, **že třpyt tohoto světa je přitahuje.** Kdosi řekl, že Abram byl dalekozraký a Lot krátkozraký, neboť Lotův zrak padl na zemi bezprostředně kolem něj. Jednou věcí jsme si naprosto jisti - byl tak krátkozraký, že o svůj majetek brzy přišel. Zjistili jsme, že lidé, **kterí neustále volí nejrychlejší nebo nejjednodušší cestu ven,** jsou často zklamáni. Nepochybuji o tom, že muži ze Sodomy řekli Lotovi, že je mnohem chytřejší než jeho strýc Abram, a že kdyby žil o pětadvacet let déle, tak by dozajista byl bohatší z těch dvou. Mohli mu říct, že když přijede do Sodomy, může prodat svůj dobytek, ovce a kozy a všechno ostatní za velké částky a získat mnohem lepší cenu, než by mohl Abram zpátky na pláních Mamre. **Na chvíli mohl Lot velmi rychle vydělat peníze a stát se velmi úspěšným mužem.** Kdybychom šli do Sodomy chvíli předtím, než přišla zkáza, zjistili bychom, že Lot vlastní jedny z nejlepších rohových parcel ve městě, a paní Lotová se pohybovala v tom, čemu se říkalo bon-tonová společnost - neboli **elitní a sofistikovaná třída lidí.** Zjistili bychom, že byla v divadle dva nebo tři večery v týdnu. Pokud hráli karty, pravděpodobně hrála stejně dobře jako kdokoli jiný a její dcery možná tančily stejně dobře jako ostatní Sodomité. Najdeme Lota, jak sedí v bráně a úžasně dobře vychází. **Mohl to být jeden z hlavních mužů ve městě;** možná to byl soudce Lot nebo ctihodný Lot ze Sodomy. Kdyby se v té době konal kongres, možná by se ucházel o místo v Kongresu, nebo by ho zvolili starostou Sodomy. **Dařilo se mu úžasně dobře a báječně se mu dařilo;** ale po nějaké době **začala válka.** Pokud se rozhodnete žít v Sodomě, musíte se zúčastnit soudu Sodomy, až přijde, protože ten přijde. Bitva se obrátila proti oněm pěti městům na pláni a oni vzali Lota a jeho ženu a všechno, co měli. Jeden muž utekl, běžel do Hebronu a řekl Abramovi, co se stalo. Abram vzal své služebníky - bylo jich tři sta osmnáct - a vydal se za těmito vítěznými králi. Brzy se vrátil se všemi kořistmi a všemi vězni, včetně Lota a jeho rodiny.

3. Katecheze – *Touha po zabezpečení a bohatství* - Ziskuchtivost

Abram odmítá bohatství a přijímá požehnání

Nemoc pohledu

Lotův problém

Abramovo odevzdání

Horník

Pravá velikost Abrama

Na Abramově zpáteční cestě s kořistí nastává jedna z nejpodivnějších scén dějin. Abram se **setkal s Melchizedekem, který přinesl chléb a víno**. Kněžský král požehnal otci věřících a **starý král míru požehnal Abramovi**. Pak se Abram setkal s králem Sodomy, který řekl Abramovi: "Ty si vezmeš peníze a já si vezmu lidi." Abram odpověděl: Nebudu brát z niti ani do ševce; nevezmu si nic, co je tvé, abys neřekl: učinil jsem Abrama bohatým (Genesis 14,23). **To bylo další zřeknutí se - pokušení zbohatnout z rukou krále Sodomy**; ale král Salemu mu požehnal, takže ho tento svět nelákal. **Lákalo to Lota a Lot si nepochybně myslel, že Abram udělal velkou chybu**, když odmítl vzít toto bohatství, ale Abram se nechtěl ničeho dotknout. Odmítl ji a odvrátil se od ní. Měl svět pod nohama. Žil pro jiný svět. Z takového zdroje by se neobohatil.

S každým z nás se setkává **princ tohoto světa a princ míru**. Ten nás **svádí bohatstvím, rozkoší a ambicemi, ale náš princ a kněz je připraven nám pomoci a posílit nás v hodině pokušení**. Jeden můj přítel mi před několika lety řekl, že jeho žena velmi ráda maluje, ale dlouho na jejích obrazech neviděl žádnou krásu. Všichni se dívali a žasli, ale pro něj to bylo rozmazané. Jednoho dne ho jeho oči znepokojily a šel k doktorovi. Muž se na něj užasle podíval a řekl: "Máte to, čemu říkáme **krátkozrakost a dalekozrakost**, a to všechno rozmazává." Doktor mu dal nějaké brýle, které mu padly, **a najednou viděl jasně**. Pak řekl, že chápe, proč se jeho žena nechala tak unést uměním. Postavil uměleckou galerii a zaplnil ji krásnými věcmi, protože všechno mu připadalo tak krásné, když si vyřešil problém s okem. Je mnoho lidí, kteří jsou duchovně krátkozrací nebo dalekozrací, a dělají mizernou práci ve svém křesťanském životě. **Jedním okem sledují věčné město a druhým bohaté pláně Sodomy**.

Tak to bylo s Lotem; **byl duchovně krátkozraký i dalekozraký**. Bylo by dost těžké uvěřit, že Lot byl zachráněn, nebýt Nového zákona, ale dočetli jsme se, že Bůh přivedl právě Lota, který byl pronásledován těmi ohavnými lidmi kvůli jejich hanebnému rozhovoru; (neboť ten spravedlivý, který mezi nimi přebýval, když viděl a slyšel, postihoval svou spravedlivou duší ze dne na den činy těchto nespravedlivých lidí) (2 Peter 2:7-8). **Lotova duše byla rozmrzelá. Měl počestnou duši, ale bouřlivý život. Neměl klid, radost a vítězství jako Abram**.

Poté, co se **Abram vzdal bohatství Sodomy**, které mu bylo nabídnuto, přišel Bůh a znovu zvětšil jeho hranice. Bůh řekl: **Jsem tvůj štít a tvá největší odměna** (Genesis 15:1). Abram si mohl myslet, že tito králové, které porazil, by mohli získat další krále a další armády. Mohl si o sobě myslet, že je samotář s pouhými třemi sty osmnácti muži, takže se mohl obávat, že bude smeten z povrchu zemského. Ale Hospodin přišel a řekl: Neboj se, Abrame. To je **poprvé, kdy se tato často opakovaná slova v Bibli vyskytují. Neboj se, Abrame, jsem tvůj štít a tvá nesmírná odměna** (Genesis 15:1). Raději bych měl tento slib než všechna pozemská vojska a všechna námořnictva světa, která by mě chránila - mít za svého protektora Boha nebes. Bůh

učil Abrama, že má být jeho Přítelem a Štítem, pokud se zcela odevzdá Jeho opatrování a důvěře v Jeho dobrotu. To je to, co potřebujeme – **plně a zcela se odevzdat Bohu.**

V Coloradu mi správce některých prací řekl o horníkovi, který byl povýšen. Šel za správcem a řekl: "**Je tu muž, který má sedm dětí, a já mám jen tři; má těžký boj. Nepovyšujte mě, ale jeho.**" Nevím o ničem, co by hlasitěji hovořilo pro Krista a křesťanství, než vidět muže nebo ženu, jak se vzdávají svých práv pro druhé a s povýšením preferují jeden druhého (Římané 12:10).

Zjistili jsme, že **Abram se neustále vzdával svých sobeckých zájmů a věřil Bohu.** Jaký byl výsledek? **Ze všech mužů, kteří kdy žili, je nejvyhlášenější. Nikdy neudělal nic, co by svět nazval skvělým.** Největší armáda, jakou kdy shromáždil, čítala tři sta osmnáct mužů. Jak by se Alexandr Veliký vysmíval takové armádě! Jak by se na takovou armádu díval císař! Jak by byl Napoleon ohrnul ret, kdyby pomyslel na Abrama s armádou tří set osmnácti! Neříká se nám, že to byl velký astronom. Neříká se nám, že to byl velký vědec. Neříká se o něm, že by byl velký státník nebo cokoliv, co tento svět nazývá velkým, ale jednu věc by mohl udělat – mohl by žít nesobecký život a ve cti se vzdát svých práv. Tímto způsobem se stal přítelem Božím a tímto způsobem se stal nesmrtelným. **V historii není jméno tak známé jako jméno Abram.** Ani Kristus není známější, protože muslimové, Peršané a Egypťané Abrama hodně znají. Jeho jméno je v Damašku příznivě známé po staletí a staletí. Bůh mu slíbil, že velcí muži, válečníci, králové a císaři vyskočí z jeho beder. Existoval někdy národ, který by takové muže proměnil? Mysli na Mojžíše, Josefa, Joshuu, Caleba, Samuela, Davida, Solomona a Elishu. Myslete na Eliáše, Daniela, Izaiáše a všechny další báječné postavy z Bible, které vzešly z tohoto muže! Pak si vzpomeňte na Petra, Jakuba, Jana, Pavla a Jana Křtitele - mocnou armádu. **Nikdo nedokáže spočítat množství úžasných mužů, kteří vzešli z tohoto jediného muže,** jenž byl povolán ze země Chaldejců, neznámý a pravděpodobně uctívač bůžků, když ho Bůh povolal; přesto Bůh doslova splnil svůj slib, že jeho prostřednictvím požehná všem národům země - a to vše proto, že se **Abram zcela vzdal, aby mu Bůh požehnal.**

4. Katecheze – Dokonalá láska - Požitky

Nejtěžší zkouška

Víra kolísá

Obětovat zbožňovaného

Nejtěžší bitva

Izákův dotaz - proroctví

Abrahám vypráví

Příprava oběti

Ježíš

Poslední podřízení se je asi nejdojemnější a ze **všech nejtěžší je pochopit**. Možná bychom to nedokázali až do konce života. Bůh ho vedl krok za krokem, až se dostal na místo, kde se naučil plně poslouchat vše, co mu Bůh přikázal. Věřím, že svět ještě neviděl, co **Bůh udělá s člověkem, který je mu dokonale odevzdáný**. Vedle samotného Božího Syna byl Abrahám možná mužem, který se této metě blížil.

Dvacet pět let byl Abraham v zemi zaslíbené bez zaslíbeného dědice. Bůh slíbil, že skrze něj požehná všem národům země, a přesto mu nedal syna. **Abrahamova víra se několikrát málem zapotácela**. Ismael se narodil, ale Bůh odložil syna nevolnice, protože neměl být předkem Syna Božího. Bůh Abraháma tříbil, aby připravil cestu pro jeho vlastního Syna, a nakonec z nebe sestoupil posel do Hebronu a řekl Abrahámovi na stará kolena, že bude mít syna. Zdálo se to příliš dobré, než aby to byla pravda. Snažil se tomu uvěřit, ale v určenou dobu se do té rodiny **narodil Izák**.

Nevěřím, že se kdy na světě narodilo dítě, které by způsobilo tolik radosti v domově jako Izák v Abrahámově srdci a domově. Jak Abraham a ta stará matka Sára **museli to dítě zbožňovat!** Jak na něm jejich oči hodovaly! Ale právě když chlapec dospíval do dospělosti, dostal Abrahám další velmi podivný příkaz k dalšímu odevzdání - **rozkaz k obětování svého jediného syna**. Možná si z toho chlapce dělal modlu a myslel na něj víc než na Boha, který mu dal. **V srdci nesmí být žádná modla**, máme-li konat vůli Boží na zemi.

Dokážu si představit, že jednou v noci šel starý patriarcha spát utahaný a unavený. Chlapec rychle usnul, když náhle přišel nebeský posel a řekl Abrahámovi, že toho chlapce musí odvézt na horu, kterou mu má Bůh ukázat a nabídnout jako oběť. Té noci už žádný spánek! Kdybychom se do toho stanu podívali druhý den ráno, dovedu si představit, že bychom viděli služebnictvo, jak poletuje kolem a připravuje se na pánovu dlouhou cestu. Možná Abraham držel tajemství pod zámek ve svém srdci a Sáře ani Izákovi to neřekl. Neřekl sluhům, ani věrnému sluhovi Eliezerovi, co se bude dít. Asi v osm hodin ráno jsme mohli vidět, jak ti čtyři muži - Abraham, Izák a dva mladíci s nimi - začínají dlouhou cestu. Jednou za čas mohl Abraham odvrátit hlavu a setřít slzu. Nechtěl by, aby Izák viděl, jak strašný boj se v něm odehrává. **Byla to těžká bitva, vzdát se své vůle a vzdát se toho chlapce, idolu svého života**. Ach, jak ho miloval! Umím si představit první noc. Chlapec brzy usnul, unavený a unavený z cesty za horkého dne, ale stařec nemohl usnout. Vidím ho, jak se dívá do tváře nevinného chlapce a říká: "Brzy můj chlapec odejde a já se vrátím bez něj." Snad skoro celou **noc by byl jeho hlas slyšet při modlitbě**, když by volal k Bohu, aby mu pomohl; a jako mu Bůh pomohl v minulosti, tak mu Bůh pomohl i té noci. Druhý den putovali dál a Abrahám opět utrpěl strašlivý konflikt. Znovu si setřel slzu. Možná to Izák viděl a pomyslel si: "Otec odjíždí, aby se setkal se svým Bohem, a andělé možná sestoupí a budou s ním mluvit jako na Hebronu. Z toho

je tak nešťastný." Přišla druhá noc a stařec se do té tváře díval každou hodinu noci. Trochu spal, ale ne moc, a druhý den ráno na rodinné bohoslužbě se zhroutil. Nedokázal dokončit svou modlitbu. Toho dne se vydali na cestu - byl to dlouhý den - a starý patriarcha řekl: "**Toto je poslední den, kdy s sebou mám svého chlapce.** Zítra ho musím nabídnout; zítra budu bez syna svého srdce." Přišla třetí noc, a jaká to musela být noc! Dokážu si představit, že tu noc nejedl ani nespál. Jeho půst nic nezlomí a každou noční hodinu se chodil dívat tomu chlapci do tváře. Jednou za čas se k němu sklonil, políbil ho a řekl: "Ó Izáku, jak bych se tě mohl vzdát?" Pak se rozednilo. To muselo být ráno pro toho otce! Nic nejedl. **Pokusil se modlit, ale hlas mu selhal.** Po snídani se znovu vydali na cestu. Neušel daleko, když zvedl oči a spatřil horu Morie. Srdce mu začalo rychle bušit. Řekl oběma mladíkům: "Ty zůstaň tady a já tam půjdu se svým synem."

Když pak otec a syn vyšli na horu Moria s dřevem, ohněm a nožem, chlapec se náhle obrátil k otci a řekl: "Otče, kde je jehně? Žádnou nabídku nemáme, otče." Pro Izáka bylo běžné vidět, jak jeho otec nabízí oběť, ale tentokrát žádné jehně nebylo. Uvědom si, jak prorocká byla tato odpověď, když se Abrahám otočil a řekl: **Můj synu, Bůh si opatří jehně na spálenou oběť** (Genesis 22,8). Nevím, zda Abrahám pochopil jeho plný význam, ale o pár set let později Bůh poskytl oběť právě tam. **Hora Moria a Hora Kalvárie jsou blízko sebe a Boží Syn byl poskytnut jako oběť pro svět.** Na hoře Moriah začali tento otec a syn nosit kameny a společně postavili oltář. Položili na něj dřevo a vše bylo připraveno pro oběť.

Izák se rozhlédl kolem sebe, aby zjistil, kde jehně je, a otec už to nemohl synovi tajit. Abraham řekl: "Chlapče můj, posad' se tady k oltáři a já ti něco řeknu." Pak by ten starý bělovlasý patriarcha mohl obejmout svého syna a vyprávět, jak k němu Bůh přišel v zemi Chaldeců. **Mohl Izákovi vyprávět příběh celého svého života, a jak jedním slibem za druhým Bůh neustále rozšiřoval slíbená požehnání - že skrze něj požehná všem národům země. Izák měl být dědicem, ale Abrahám řekl: "Můj synu, poslední noc, kdy jsem byl doma, ke mně Bůh přišel v pozdních nočních hodinách a řekl mi, abych tě sem přivedl a nabídl jako oběť. Nerozumím tomu, co to znamená, ale můžu vám říct jednu věc - je pro mě mnohem těžší vám to nabídnout, než kdybych se obětoval já sám."**

Bývaly doby, kdy jsem myslel víc na lásku Ježíše Krista než na Boha Otce. Přemýšlel jsem o **Bohu jako o přísném soudci trůnu, před jehož hněvem mě zachránil Ježíš Kristus.** Ted' se mi zdá, že moje představa o Bohu nemohla být mylnější. Od té doby, co jsem se stal otcem, jsem přišel na to, že je **zapotřebí více lásky a sebeobětování,** aby se otec vzdal syna, než aby syn zemřel. Je otec na zemi skutečným otcem, když nechce raději trpět, než aby viděl trpět své dítě? **Myslíte si, že Boha něco nestálo vykoupit tento svět?** Stálo to Boha to nejcennější, co kdy měl. Když Bůh dal Svého Syna, dal vše, a přece ho dal svobodně pro tebe a pro mě. Umím si představit, že Abrahám mluvil s Izákem a řekl mu, jak těžké je ho nabídnout. "Ale Bůh to přikázal," řekl, "a já odevzdávám svou vůli Vůli Boží. Nerozumím tomu, ale věřím, že Bůh bude schopen nás pozvednout, a možná to udělá." Umím si představit, že padli na tvář a společně se modlili. Po modlitbě vidím, jak **starý otec bere svého chlapce na hrud' a naposledy ho objímá. Líbal ho a líbal.** Pak vzal ty ruce, které byly tak nevinné, a svázal je. Svázal Izákovi nohy, svázal ho, položil na oltář a naposledy ho políbil. Pak vzal nůž a zvedl ruku.

Sotva zvedla ruku, ozval se z nebes hlas, **Abraháme, Abraháme... ruku na chlapce nepokládej** (Genesis 22,11-12). Pamatuješ, jak Kristus řekl, **Abrahám se radoval, že vidí můj den,** a viděl ho a byl rád (Jan 8,56)? Mám dojem, že Bůh tehdy a tam zvedl oponu času pro Abrahama. Podíval se do budoucnosti a **uviděl Božího Syna přicházejícího na Kalvárii,**

nesoucího své hříchy a hříchy všech budoucích generací. Bůh mu dal to tajemství a řekl mu, jak jeho Syn přišel na svět a vzal mu jeho hříchy.

A teď, přátelé, kdykoliv mě Bůh povolal k vyšším službám, **vždy nastal konflikt s mou vůlí. Bojoval jsem proti tomu, ale Boží vůle byla vykonána místo mé.** Když jsem přišel k Ježíši Kristu, měl jsem **strašnou bitvu, abych se vzdal své vůle a přijal Boží vůli.** Když jsem se **vzdal podnikání,** měl jsem tři měsíce další bitvu; bojoval jsem proti ní. Byla to strašná bitva, ale mnohokrát jsem děkoval Bohu, že jsem se vzdal své vůle a přijal jeho vůli. Pak byla jiná doba, kdy mě Bůh povolal do vyšších služeb - abych **chodil kázat evangelium po celé zemi,** místo abych zůstal v Chicagu. Bojoval jsem proti tomu měsíce, ale to nejlepší, co jsem kdy udělal, bylo, že jsem se vzdal své vůle a nechal v sobě vykonat vůli Boží. Protože Abrahám poslechl Boha a nezadržel ani své jediné dítě, Bůh opět rozšířil své sliby: A anděl Páně podruhé povolal Abraháma z nebe a řekl,

Sám jsem přísahal, řekl Pán, protože jsi to udělal a nezatajil svého syna, jediného syna; že požehnáním požehnám tobě a rozmnožím tvé semě jako hvězdy nebeské a jako písek, který je na mořském břehu; a tvé semě bude vlastnit Brány jeho nepřátel; a v tvém semě budou všichni pohané země, protože jsi slyšela můj hlas. Genesis 22:15-18)

Když dáš na mou radu, **nebudeš mít jinou vůli než vůli Boží.** Úplně a úplně se odevzdej a sladké poselství nebes přijde k tobě. Bůh zašeptá do tvé duše tajemství nebes. Poté, co **Abrahám poslechl Boha, pak se stalo, že Bůh řekl svému příteli vše o jeho synovi.** Pokud se plně vzdáme, Bůh nám dá něco lepšího, než jsme kdy poznali. Získáme **novou vizi Ježíše Krista a budeme děkovat Bohu nejen v tomto životě, ale i v životě budoucím.** Kéž Bůh pomůže každému z nás, aby se mu plně, úplně a bezpodmínečně vzdal - teď a navždy.